

127 Zavítej k nám, Stvořiteli

transpozice -4

1. Za - ví - tej k nám, Stvo - ři - te - li, náš mi - lý Vy - ku - pi - te - li,
u - kaž nám své slav - né božství, jenž jsi při - jal člo - vě - čenství.

2. Zavítej k nám svou milostí,
z našich srdcí vyžeň zlosti,
bychom z tvého navštívení
mohli mítí potěšení.

3. Vítej, Kriste, drahý hosti,
k nám sestoupil jsi z výsosti,
kraluješ v nás svou milostí,
Ducha svého přítomností.

4. Zavítej z daru Božího,
nad tebe není lepšího,
neb tys ten poklad žádaný,
od Boha nám darovaný.

5. Vítej, Světlo všech andělů,
osvěť srdce všech křesťanů,
bychom vždy pamatovali,
čtverý příchod rozjímal.

2. Za - ví - tej k nám svou mi - los - tí, z na - ŝích srd - cí vy - žeň zlos - ti,

bychom z tvé - ho na - vští - ve - ní moh - li mí - ti po - tě - še - ní.

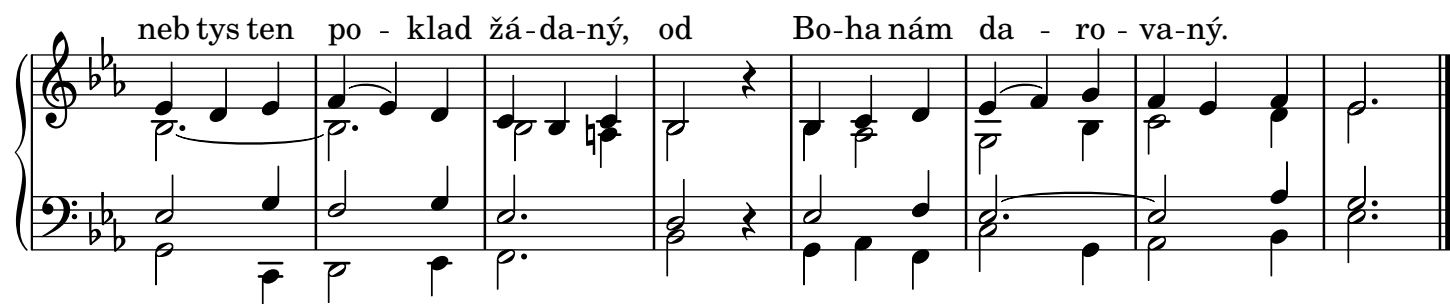
3. Ví - tej, Kris - te, dra - hý hos - ti, k nám se - stou - pil jsi z vý - sos - ti,

kra - lu - ješ v nás svou mi - los - tí, Du - cha své - ho pří - tom - nos - tí.

4. Za - ví - tej z da - ru Bo - ží - ho, nad te - be ne - ní lep - ší - ho,

neb tys ten po - klad žá - da - ný, od Bo - ha nám da - ro - va - ný.

5. Ví - tej, Svě - tlo všech an - dě - lů, o - svěť srd - ce všech křes - ťa - nů,

bychom vždy pa - ma - to - va - li, čtve - rý příchod roz - jí - ma - li.

